

Του **Σάββα Μιχαήλ ***

Παλιότερα ονόμαζαν «ζώνη των θυελλών» τον Τρίτο Κόσμο, με τους αποικιοκρατικούς πολέμους και τη διαρκή επαναστατική αναταραχή των λαών του ενάντια στον ζυγό των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων. Τώρα, ενώ κανείς δεν μπορεί να πει ότι «η τάξη βασιλεύει» στον Τρίτο Κόσμο, είναι η ίδια η ευρωπαϊκή μητρόπολη που έχει μετατραπεί σε ζώνη των θυελλών. Χωρίς να έχει σταματήσει η θύελλα της κρίσης στην ευρωζώνη και την Ευρωπαϊκή Ένωση και την οποία πληρώνουν οι λαοί της, στην άλλη άκρη της ευρωπαϊκής ηπείρου, στην Ουκρανία, έχει ξεσπάσει μια άλλη, καταστροφικότερη ίσως θύελλα, με άμεση εμπλεκόμενη την Ε.Ε. στον ρόλο μαθητευόμενου μάγου. Το Κίεβο του 2014 απειλεί να γίνει μοιραίο σαν το Σεράγεβο το 1914, πριν από 100 χρόνια. Η παγκόσμια καπιταλιστική κρίση που ξέσπασε το 2007 κι έκανε σύντομα επίκεντρό της την Ε.Ε. αποσταθεροποίησε οικονομικά, κοινωνικά, πολιτικά, όλη την ήπειρο από τον Ατλαντικό ως τα Ουράλια.

«Η Ευρώπη σε κρίση», αυτό είναι το επίκαιρο κεντρικό θέμα της 2ης Διεθνούς Ευρω-Μεσογειακής Συνδιάσκεψης που γίνεται στην Αθήνα, στις 29-30 Μαρτίου και φιλοξενείται στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ. Ως αναμενόμενο το ζήτημα της Ουκρανίας θα πρωτανεύσει στις συζητήσεις, στις οποίες θα πάρουν μέρος αντιπρόσωποι αριστερών οργανώσεων από τις δύο άμεσα ενδιαφερόμενες χώρες, την Ουκρανία και την Ρωσία, αλλά κι από όλη την Ευρώπη, Ανατολική και Δυτική, Βόρεια και Νότια, από την Τουρκία, την Κύπρο, τη Μέση Ανατολή, ακόμα και από την Αφρική και τη μακρινή Λατινική Αμερική. Συμμετέχουν οργανώσεις, κόμματα, κινήματα κι αγωνιστές από διαφορετικά πολιτικά ρεύματα και παραδόσεις της επαναστατικής, κομμουνιστικής και αντιιμπεριαλιστικής Αριστεράς που θα ανταλλάξουν τις απόψεις τους πάνω στις διεθνείς συνέπειες και τις προοπτικές της κρίσης στην Ευρώπη.

Μαζί τους και γνωστοί διεθνώς μαρξιστές διανοούμενοι, όπως ο καθηγητής Χιλέλ Τίκτιν (Πανεπιστήμιο της Γλασκόβης, εκδότης της επιθεώρησης «Critique») και ο Οσβάλντο Κοτζιόλα (Πανεπιστήμιο του Σάο Πάολο της Βραζιλίας, ιστορικό στέλεχος του αργεντινικού Παρτίδο Ομπρέρο). Οργανωτές της Συνδιάσκεψης είναι το Βαλκανικό Κέντρο «Κριστιάν Ρακόφσκι», το δίκτυο της ιστοσελίδας Red Med (Κόκκινη Μεσόγειος) και τα κόμματα που συσπειρώνονται στη Συντονιστική Επιτροπή για την Επανάδρυση της Τέταρτης Διεθνούς, ελληνικό τμήμα της οποίας είναι το ΕΕΚ.

Θα υπάρξουν τρεις βασικοί κύκλοι συζητήσεων. Το Σάββατο, έπειτα από μια εισαγωγική συνολική τοποθέτηση από την πλευρά των διοργανωτών με δική μου ομιλία, η συζήτηση θα επικεντρωθεί πάνω στην Ε.Ε. και Ουκρανία, Ρωσία, Ανατολική Ευρώπη, τα Βαλκάνια, με παρεμβάσεις εκπροσώπων αυτών των χωρών. Την Κυριακή, ο δεύτερος κύκλος θα αφορά την Ε.Ε. σε κρίση ενόψει των ευρωεκλογών του Μαΐου 2014, ενώ, στη συνέχεια, ο τρίτος κύκλος συζητήσεων θα επεκταθεί στις σχέσεις της κρίσης στην Ε.Ε. με την Τουρκία, Κύπρο, Μέση Ανατολή, Αφρική και Λατινική Αμερική.

Πέρα από τη διεθνιστική διεύρυνση των πολιτικών οριζόντων, στόχος της Συνδιάσκεψης είναι η προσπάθεια συνδιαμόρφωσης ενός κοινού σχεδίου δράσης για μια διεθνή πολιτική-προγραμματική παρέμβαση στα τεκταινόμενα στην Ευρώπη, συμπεριλαμβανομένων των επικείμενων ευρωεκλογών, ανεξάρτητα κι ενάντια στους γραφειοκρατικούς μηχανισμούς, τον μετριοπαθέστατο, ξαναζεσταμένο κείνσιανισμό του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς που τρέφει την αυταπάτη «μιας δημοκρατικής και

προοδευτικής στροφής» της ιμπεριαλιστικής Ε.Ε. της μόνιμης ανεργίας και των μνημονίων αλλά και τον απολιθωμένο σταλινισμό.

Η υπόθαλψη και στήριξη των ναζί στην Ουκρανία από τη «δημοκρατική» Ε.Ε., μαζί με τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, δίνει σήμα συναγερμού. Το ίδιο κι η πολιτική χρεοκοπία της κυβερνώσας σοσιαλδημοκρατίας στη Γαλλία και του αριστερού ευρωεφορμισμού που διώξαν τις μάζες προς την αποχή ή τις στείλανε ψηφοφόρου του ακροδεξιού Εθνικού μετώπου της Λεπέν.

Βλέπουμε, όμως και τις ελπίδες, τις δυνατότητες. Η μαχόμενη Ευρώπη των καταπιεσμένων δεν έχει ακόμα συντριβεί από την Ε.Ε. του κεφαλαίου. Το δείχνουν οι λαοθάλασσες της Πορείας για την Αξιοπρέπεια στην Ισπανία ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, την ανεργία και την τρόικα και η εργατική-λαϊκή εξέγερση στη Βοσνία, την καρδιά των Βαλκανίων με τα μεγαλύτερα τραύματα των φονικών εθνικισμών. Το Κάλεσμα προς την 2η Διεθνή Ευρω-Μεσογειακή Συνδιάσκεψη θέτει ένα ερώτημα και προτείνει μια απάντηση:

«Το ερώτημα, που τίθεται ωμά, δεν είναι ποιο αστικό κόμμα ή συνασπισμός κομμάτων ή διορισμένοι “τεχνοκράτες” στην υπηρεσία του καπιταλιστικού συστήματος θα μπορούσαν να ανοίξουν μια διέξοδο από την κρίση, αλλά ποια κοινωνική δύναμη, ποια τάξη, παίρνοντας την πολιτική εξουσία, μπορεί να δώσει ένα τέλος σε αυτή την ατελείωτη κοινωνική καταστροφή, ανατρέποντας το χρεοκοπημένο σύστημα και αναδιοργανώνοντας όλη την κοινωνία σε νέες βάσεις. Η απάντησή μας είναι σαφής: Μόνο η εργατική τάξη υποστηριζόμενη από όλους τους εκμεταλλευόμενους, τους καταπιεζόμενους και κοινωνικά αποκλεισμένους μπορεί να το κάνει αυτό, θεμελιώνοντας τις βάσεις του σοσιαλισμού».

---

* Συγγραφέας, γραμματέας του Εργατικού Επαναστατικού Κόμματος (ΕΕΚ)

efsyn.gr